

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 867-ҳадис

867/1815 - عَنْ كَعْبِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَقَفَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَدِيثِيَّةِ وَرَأْسِي يَتَهَافُتُ فَمَلًّا، فَقَالَ: «يُؤْذِيكَ هَوَامُّكَ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «فَاخْلِقْ رَأْسَكَ أَوْ قَالَ اخْلِقْ». قَالَ: فِيَّ تَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَدَّى مِنْ رَأْسِهِ) [البقرة: 196] إِلَى آخِرِهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ تَصَدَّقْ بِفَرَقِ بَيْنِ سِتَّةٍ، أَوْ أَنْسُكُ بِمَا تَيْسَّرَ».

867.1815. Каъб ибн Ужра розияллоху анху бундай сўзлаб берди:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Ҳудайбияда тепамга келиб тўхтадилар, бошимдан бит тўкилаётган эди. Шунда у зот: **«Зараркунандаларинг сенга азият беряптими?»** дедилар. «Ҳа», дедим. **«Сочингни олдир [ёки соч олдир]»**, дедилар. Ушбу: **«Сиздан ким бемор бўлса ёки бошида озор берувчи нарса бўлса...»** ояти охиригача менинг ҳақимда нозил бўлди. Шунда Набий соллаллоху алайҳи васаллам: **«Уч кун рўза тут ё бир фарақни* олтига (мискин) ўртасида тенг бўлиб, садақа қил ёки ўзинг муяссар бўлган нарсани қурбонлик қил»**, дедилар».

* Мазкур оятнинг тўлиқ шакли қуйидагича: **«Ҳаж ва умрани Аллоҳ учун тугал адо этинг. Агар ушланиб қолсангиз, сиз муяссар бўлган ҳадий (вожиб). Ҳадий ўз жойига етмагунча, сочингизни олдирманг. Сиздан ким бемор бўлса ёки бошида озор берувчи нарса бўлса, унга рўза тутиш, ёки садақа бериш, ёхуд қурбонлик сўйиш ила фидя (вожиб). Агар тинч бўлсангиз, ким умрадан ҳажгача баҳраланган бўлса, унга муяссар бўлган ҳадий (вожиб). Ким топа олмаса, уч кун ҳажда, етти кун қайтганингизда рўза тутиш (вожиб). Ана ўша тўлиқ ўн кундир. Бу аҳли Масжидул Ҳаромда яшамайдиганлар учундир. Ва Аллоҳга тақво қилинг ҳамда билингки, албатта, Аллоҳ иқоби шиддатли(Зот)дир».**

* Фарақ - ўн олти ратл (олти ярим литрдан кўпроқ) сув сиғадиган мис идиш, у Ҳижозда шу ном билан юритилган.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI